

Hydrangea macrophylla 'Nikko Blue'
hortensja ogrodowa 'Nikko Blue'

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Atrakcyjny, niski krzew o sezonowych liściach, sztywnych i wyprostowanych pędach zwieńczonych latem kulistymi, niebieskimi kwiatostanami. Odmiana uzyskana w Japonii przed 1970 r z krzyżowania *H. macrophylla* i *H. serrata*, charakteryzująca się umiarkowanym tempem wzrostu. Osiąga nieco ponad 1 m wysokości i podobną szerokość. Pędy grube, nierozgałęzione, czerwone, zdrewniałe w dolnych partiach. Liście eliptyczne, ciemnozielone z jaśniejszymi nerwami, brzegiem piłkowane, mięsiste, o krótkich, grubych ogonkach. Kwiaty wyłącznie płonne zebrane w szczytowe, kuliste kwiatostany o średnicy około 15 cm. Pojedyncze kwiaty są zbudowane z 4 romboidalnych, zachodzących na siebie płatków o gładkich brzegach. Pod względem botanicznym płatki te są rozrośniętymi działkami kielicha. Barwa kwiatów zmienia się w zależności od odczynu podłoża. Na glebach kwaśnych kwiaty są niebieskie, na lekko kwaśnych i obojętnych – niebieskawe-różowe. Dosyć często zdarza się, że kwiatostany w obrębie jednego krzewu różnią się intensywnością i odcieniem zabarwienia, od seledynowych i błękitnych (rozwijające się kwiatostany), przez niebieskie do różowych. Kwiaty pojawiają się przede wszystkim na pędach ubiegłorocznych, od czerwca do sierpnia. Zawijają się latem poprzedniego roku, dlatego pędów nie należy wiosną przycinać, a jedynie usuwać pędy stare, przemarznięte i suche. Odmiana 'Nikko Blue' należy do grupy odmian powtarzających kwitnienie. Hortensje z tej grupy kwitną najpierw z pąków zawiązanych w roku poprzednim, a następnie, późnym latem i jesienią, na pędach tegorocznych, z pąków kwiatowych, które się utworzyły późną wiosną u podstawy pędów. Krzew łatwy w uprawie. Najlepiej rośnie na glebach przepuszczalnych, próchnicznych, o kwaśnym odczynie podłoża, stale umiarkowanie wilgotnych, zwłaszcza w czasie letnich upałów. Stanowiska słoneczne, lekko ocienione lub cieniste, osłonięte przed wiatrem. Na zimę krzewy wymagają zabezpieczenia przed przemarzeniem. Na zachodzie kraju zwykle dobrze zimą, bez okrywania. Odmiana polecana do uprawy w ogrodach przydomowych, na rabatach bylinowych i w towarzystwie niewysokich krzewów liściastych oraz iglastych. Nadaje się do uprawy w pojemnikach, na kwiat cięty oraz do zasuszania. Do zasuszania należy wybierać kwiatostany w pełni dojrzałe, najlepiej tuż przed końcem kwitnienia, wtedy dobrze zachowują swój kształt i barwę.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

rodzaj kwiatów

barwa kwiatów

wprowadzenie do handlu: przed 1970

liściaste

liściaste krzewy

krzew

wzrost typowy dla gatunku

półkulisty

od 0,5 m do 1 m

ciemnozielone

liście opadające na zimę

kwiatostan

niebieskie

wielobarwne

pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna ogrody orientalne rabaty pojemniki kwiaty cięte suche bukiety w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autorzy: Przemysław Bąbelewski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

